

Port Betaald
Port Payé
Pays-Bas

GRUNOPOST

**Verenigingsblad van de
Philatelisten Vereniging
*Groningen***

Emmastraat 5, 9722 EW Groningen

52e jaargang - nr 1 – jan.febr. 2017

SAFE SAFE DUAL Nodoland

Nederland compleet teksten 2108 t/m 21104 - 1852-heden (excl. AM, WV, ZD & UB) in 4 blauwe "Vekama" 11-rings banden met GOUDEN WAPENOPDRUK

Bestelnr. 21001040 met 4 bijpassende cassettes 784

SAFE Signoscope

De optisch-elektrische watermerkzoeker

testapparaat
Signoscope T1

Transformator

Stofkap

Signoscope 12

Transformator

Batterijen (per stuk)

Bestelnr. 9886

Bestelnr. 9887

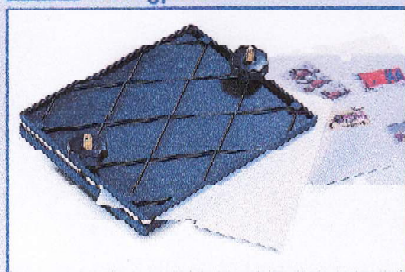
Bestelnr. 9891

Bestelnr. 9875

Bestelnr. 0878

Bestelnr. 9878

SAFE Droogpers

Vervaardigd met versterkt glasvezel. Insluitief 20 droogbladen en 6 foliobladen.

Droogpers
Droogbladen (20st.)
Folliobladen (20st.)

Bestelnr. 1040

Bestelnr. 1042

Bestelnr. 1044

SAFE PERFOtronic

De **PERFOtronic** laat de juiste tandingwaarde zien

PERFOtronic

Inclusief bijbehorende ingebouwde adapter

Bestelnr. 9850

N.B.: Prijslijst op aanvraag.

Heeft één van deze artikelen uw interesse gewekt?

Deze zijn bij ons in de winkel te bezichtigen.

Emmastraat 5 · 9722 EW Groningen

SAFE Importeur:

SAFE Nederland / Van Maastricht Coins & Stamps Rotterdam

Duterdlaan 02-04 · 3011 HJ Rotterdam

Tel · 010 - 414 30 77 e-mail · m.maastricht@wvc.nl

www.safe-nederland.nl

GRUNOPOST

Verenigingsblad van de Philatelisten Vereniging Groningen

Redactie : J.P.A.Tolsma, G.D. v. d. Molen

Opmaak: G.D. v. d. Molen

VERSCHIJNT VIJF MAAL PER JAAR

CENTRUM PHILATELISTEN VERENIGING GRONINGEN

Emmastraat 5, 9722 EW Groningen

Tel. 050 - 525 96 10

Geopend elke woensdag en zaterdag van 10.00 - 16.00 uur

Website: www.philatelist.nl

ISSN: 2211-0925

Contributie: Phil. Ver. Groningen, afd. contributie,
rekening nr.: **NL98INGB0004491102**

Ledenadministratie: E.W. Flentge, Oude Hoflaan 11,
9751 BK Haren, tel. 050 - 534 91 31

Secretaris: G. Visser, e-mail: po1ls4@kpnmail.nl
52^e jaargang - nr 1 - oplage 435 – januari/februari 2017

Inhoudsopgave:

- Blz. 4: Agenda ledenavond 23 januari 2017
- Blz. 5: Agenda ledenavond 23 februari 2017
- Blz. 6: Van de redactie
- Blz. 7: Feestelijke ledenavond op 19 december 2016
- Blz. 9: Een vreemdeling in de Trans Siberië Expres
- Blz.17: Activiteiten in de regio
- Blz.20: Cheimarra, een stad in het zuiden van Albanië
- Blz.23: Advertentie Rietdijk Postzegel- en Muntenveilingen
- Blz.24: Advertentie POST NL
- Blz.25: Buitenlandse postkantoren in de Levant
- Blz.28: Noord 2017 in Roden
- Blz.29: Mirditië, een kleine republiek die zeer kort heeft bestaan

De ledenavond van januari zal gehouden worden op MAANDAG 23 JANUARI a.s. in het gebouw van de BSV Selwerd, Elzenlaan 72, in de wijk Selwerd te Groningen. De vergadering begint om 20.00 uur.

Van 19.00 tot 20.00 uur is er gelegenheid om te ruilen. Voorafgaande aan de vergadering kunt u ook de kavels van de kleine veiling inzien.

AGENDA

1. Opening
2. Notulen van de ledenavond van 19 december 2016
3. Ingekomen stukken
4. Mededelingen
5. Aanmelding nieuwe leden
6. Filatelistische nieuwtjes
7. Kleine veiling
8. Pauze
9. Lezing door de heer G. Holstege over de historie van de emissie Wilhelmina met hangend haar
10. Rondvraag
11. Verloting
12. Sluiting

Enkele zegels uit de emissie Wilhelmina met hangend haar

De ledenavond van februari zal gehouden worden op MAANDAG 23 FEBRUARI a.s. in het gebouw van de BSV Selwerd, Elzenlaan 72, in de wijk Selwerd te Groningen.

Vanaf 19.00 uur is er gelegenheid om te ruilen.

Voorafgaande aan de vergadering kunt u ook de kavels van de kleine veiling inzien.

AGENDA

1. Opening
2. Notulen van de ledenavond van 23 januari 2017
3. Ingekomen stukken
4. Mededelingen
5. Filatelistische nieuwtjes
6. Aanmelding nieuwe leden
7. Kleine veiling
8. Pauze
9. Lezing door de heer E.W. Flentge: WO I kenmerken op de post in Nederland
10. Verloting
11. Rondvraag
12. Sluiting

Een envelop met onbekend stempel uit WO I

Van de redactie

Welkom in het nieuwe jaar 2017! Bestuur en redactie hopen dat het een goed filatelistisch jaar voor u mag worden. De voortekenen lijken echter niet zo gunstig: de port van de brieven tot 20 gram wordt verhoogd tot 78 eurocent. Omdat er ook al geruchten de ronde doen dat de zegels met aanduidingen in eurocenten komen te vervallen ten gunste van de zegels met een 1 en een 2, is het wellicht verstandig uw zegels van € 0,39 enz. op te maken. Twee keer € 0,39 is immers € 0,78, het nieuwe tarief.

De gestegen prijzen hebben in december vindingrijke handelaren veel geld opgeleverd: ze verkochten guldenzegels van 65 cent als decemberzegels van 65 eurocent. Tel uit je winst! Vooral in de regio Emmen-Coevorden werd deze truc veel toegepast.

Maar er verandert meer: vanaf 1 januari 2017 moeten alle postkantoren en POSTNL-balies hun stempels inleveren. Brieven worden alleen nog gestempeld op de grote sorteercentra zoals Zwolle en Nieuwegein. Voor pakketten zijn alleen nog frankeerstickers beschikbaar. Het wordt er zo, zeker voor de verzamelaars van stempels, niet leuker op.

Binnen de vereniging voelen de nieuwe bestuursleden Gerrit Visser, secretaris, en Jan Bennes Steur, algemeen commissaris, zich inmiddels thuis.

Op verzoek van de leden is op de eerste pagina van de Grunopost het e-mailadres van de secretaris in het centrum vermeld. U kunt hem via de mail altijd bereiken met vragen en suggesties.

Al lijkt POSTNL niet steeds mee te werken, we hopen dat we in onze vereniging een prettig en vooral gezellig postzegeljaar tegemoet gaan. U heeft daarvan al een voorproefje gehad op onze geslaagde nieuwjaarsborrel op 7 januari jl. U bent iedere woensdag en zaterdag van harte welkom in ons centrum.

Let op: de ledenavonden zijn verplaatst van 't Vinkhuys naar het gebouw van de BSV Selwerd, Elzenlaan 72 in Groningen.

Feestelijke ledenavond op 19 december 2016

Voorzitter Kramer is verheugd dat hij op deze feestelijke decembervergadering ongeveer 80 aanwezigen welkom mag heten, in het bijzonder de leden die al 50, 40 of 25 jaar lid zijn en die daarvoor vanavond in het zonnetje gezet zullen worden.

Van de 4 leden die al 50 jaar de vereniging trouw zijn geweest, heeft alleen de heer Kruize zich afgemeld. Van de 19 jubilarissen die de vereniging al 40 jaar trouw zijn hebben 6 personen zich afwezig gemeld terwijl van de 9 jubilarissen die al 25 jaar lid zijn van onze vereniging alleen de heer H. Gras aanwezig is. De jubilarissen worden naar voren geroepen en door Jaap Kramer met een persoonlijk woord bedankt voor hun trouw aan de vereniging. Hij heeft voor ieder een passende attentie.

De heren D. A. Ritzema, H.L. de Vries en O.J. Bouwman, al 50 jaar lid

40 Jaar lid, de dames de G. Rooy-Schipper en A. Vollema, en de heren D.R. v.d. Heide, C.J. Hoekstra, J. Wijker, H.H. v.d. Molen, G.J. Ten Pas, B. de Vries, A. Dokter, H.R. Reus, L.R. Holtjer en J.J. Schrage, (in willekeurige volgorde)

De heer H. Gras, 25 jaar lid

De kleine veiling wordt in twee gedeelten gesplitst. De eerste 52 kavels worden voor de pauze geveild en na de pauze de tweede 52.

Voor de traditionele kerstverloting is de belangstelling, zoals gebruikelijk, weer groot. De 1250 loten gaan als warme broodjes naar de op een mooie prijs hopende liefhebbers. Vaak klonk de opmerking in de zaal: Ik zit er weer één naast!

De gelukkige winnaars van de hoofdprijzen zijn deze keer de heren Douma, derde prijs, Hoeksma, tweede prijs en Poel, eerste prijs. In de gebruikelijke geanimeerde sfeer mogen ook veel andere leden aan de tafel kleinere prijzen afhalen.

*De gelukkige winnaars van resp. de eerste, tweede en derde prijs:
de heren J. Poel, A. Hoeksma en D. P. N. Douma*

Gerrit van der Molen

Een vreemdeling in de Trans Siberië Expres

Afb. 1, De Trans Siberische Spoorweg

In de vorige aflevering van de Grunopost vond u een uitgebreid artikel over de aanleg en de moeizame totstandkoming van de 9297 km lange Trans Siberië spoorlijn. De verhalen over deze langste spoorlijn ter wereld hebben me altijd gefascineerd en toen ik in 1993 de kans kreeg zelf een keer op deze trein te stappen, heb ik geen moment gearzeld. Op 11 juli kwam ik in Moskou aan waar ik werd ondergebracht in hotel Kosmos met het uitzicht op het standbeeld voor de Russische kosmonauten dat in de volksmond “De droom van de impotente” heet. (afb. 2) Welkom in Rusland!

Afb. 2, Het standbeeld voor de Russische kosmonauten

Als je toch in Moskou bent, ga je uiteraard de bekende toeristische plaatsen bekijken: het Rode Plein, het Kremlin, het Novodivitsi-klooster en het misschien iets minder bekende maar in Rusland beroemde warenhuis Gum aan het Rode Plein (afb. 3).

De volgende dag naar het Jaroslavl-station waar het razend druk is maar waar de Rossia, zoals de Trans Siberië Expres hier genoemd wordt, al klaar staat. Het is een immens lange trein met 15 wagons, elk met 9 coupés voor 2 of 4 personen. Per wagon kunnen dus 18 tot 36 personen reizen. Aan de voor- en achterzijde van de wagon is een kleine toiletruimte, vergelijkbaar met die in Nederlandse treinen. Het is een hele kunst je in een schommelende trein bij een wasbakje van 30 bij 30 cm goed op te frissen. Maar comfort is er ook: in elke wagon staat voorin een soort elektrische samovar waar je dag en nacht gratis warm water voor thee en koffie kunt tappen. De maaltijden worden door

niet-Russen gebruikt in een restauratiewagen. De Russen zelf nemen gewoon voor 3 of 4 dagen, afhankelijk van hun reisduur, hun eigen eten mee dat ze in de coupés warm maken op een kookplaatje.

Afb. 3, Het imposante warenhuis Gum

Je staat in het begin wel even verbaasd te kijken want zodra de Russen binnenkomen gaan de nette kleren en schoenen uit en trekken ze een joggingbroek en een hemdje aan, pakken een paar pantoffels en vlijen zich neer op de (slaap)banken. Waar wij gewend zijn na een paar uur op de plaats van bestemming te zijn, vinden zij het heel gewoon dat je daar een paar dagen over doet. Daar passen ze zich dus gewoon bij aan, zowel wat eten als kleding betreft. Alleen op de balkons mag gerookt worden en dat gebeurt met volle overgave met als gevolg dat de tocht naar de restauratiewagen een soort hindernisbaan wordt met om de minuut een diepblauwe stinkende barrière waar je doorheen moet. De restauratie is erg eenvoudig; mij is het een paar keer overkomen dat de koks (in interlock) me vroegen even op te staan omdat onder in de klepbank waarop ik zat, de broden voor de maaltijd lagen. Het menu bestaat voornamelijk uit soep, brood, rijst met vlees en een beetje groente.

Passagiers die eens wat anders willen, komen gemakkelijk aan hun trekken; op ieder station staan vrouwen die etenswaren te koop aanbieden. Brood, vlees, kip, gebakken aardappelen, aardappelkoekjes vaak nog warm. Soms hebben ze zelfs een warmhoudkachelletje bij zich om hun waar op temperatuur te houden. Natuurlijk is ook overal bier en frisdrank te krijgen voor een paar roebels. (afb. 4)

Afb. 4, Vrouwen die etenswaren aanbieden

Na het vertrek van de trein is er alle tijd om je te installeren, kennis te maken met je medepassagiers en op onderzoek uit te gaan in de trein. In mijn geval blijkt er ook een groep Duitsers mee te reizen die deze tocht voortzetten naar Peking en Sjanghai en vandaar naar Amerika vliegen, door de Verenigde Staten treinen en dan weer naar Europa terugkeren. Een echte wereldreis dus waar ze 6 weken voor hebben uitgetrokken. Maar natuurlijk is het Russische landschap voorlopig belangrijker. De eerste kleine 300 km tot Jaroslavl doet nog West-Europees aan met weilanden en afwisselend bossen. We rijden hier door een industriegebied met olieraffinaderijen en zware industrie maar de treinreiziger wordt het zicht hierop zorgvuldig ontnomen door tactisch geplaatste boomwallen en bosschages. Maar het valt wel te ruiken! Het grootste deel van Europees Rusland langs de spoorlijn bestaat uit moeraswouden (taiga) met tienduizenden berkenbomen.

Na 1700 km wordt het onrustig in de trein, iedereen staat te dringen want na 1776 km passeren we de grens tussen Europa en Azië die gemarkeerd wordt door een grote grenspaal, een 4 meter hoge witte stenen obelisk. In den blinden geflitst want hij is voorbij voor je het weet. Gelukkig staat hij ook op een postwaardestuk van de Sovjet-Unie. (afb 5)

Afb. 5, De grens tussen Europa en Azië gezien vanuit de trein en op een postwaardestuk

Kort daarna (1818 km) bereiken we Jekaterinburg, het vroegere Sverdlovsk, waar in de nacht van 16 op 17 juni 1918 tsaar Nicolaas II, zijn vrouw en zijn 3 dochters en een zoon door de bolsjewisten werden vermoord. Hun lichamen werden gedumpt in een schacht van de mijn "De Vier Gebroeders". De leider van deze moordpartij was Jacob Sverdlovsk naar wie uit dankbaarheid de stad hernoemd werd. (afb. 6)

Afb. 6, 250 Jaar Sverdlovk/Jekaterineburg

In Omsk schrikken we wakker van twee groepen zigeunerkinderen die de trein zijn binnen geglipt, maar niet voor de gezelligheid. Met behulp van de provodnik, de wagonbegeleider, weten we ze weer naar buiten te krijgen. In dit geval voor hen zonder buit.

Het landschap voorbij de Oeral verandert van taiga in eindeloze steppen waar boeren aan het maaien zijn. Voor ons een vreemd gezicht: ze maaien alleen die stukken waar goed gras op staat, de rest laten ze voor wat het is. Zo ontstaan de vreemdste vormen in het landschap. Daarna wordt het gras of hooi op een motor met zijspan geladen en naar de boerderij gebracht.

Na 3343 km bereiken we Novosibirsk, het vroegere station aan de Ob. Van dat oorspronkelijk kleine stationnetje is Novosibirsk uitgegroeid tot de grootste stad aan de spoorlijn. (afb. 7) Het station heeft van een afstand gezien de vorm van een locomotief zoals op deze prentbriefkaart (afb. 8) is te zien. Hoewel het een groot station is steekt onze trein zowel aan de voor- als aan de achterkant tot voorbij de perrons. Helaas is er geen gelegenheid de stad in te gaan omdat de trein hier maar een kwartier stopt.

Afb. 7, Het station aan de Ob

Afb. 8, Het station van Novosibirsk

Afb. 9, Stempel van Krasnojarsk

Nadat we Krasnojarsk (afb. 9) (4104 km) zijn gepasseerd, komt 1000 km verder Irkoetsk in zicht, waar we twee dagen pauzeren. Tijdens mijn omzwervingen kom ik terecht bij een obelisk op de boulevard waar het een drukte van belang is. De obelisk blijkt een gedenkteken te zijn van de aanleg van de Trans Siberië spoorlijn en het publiek is gekomen om te herdenken dat het vandaag 17 juli precies 75 jaar geleden is dat tsaar Nicolaas II en zijn familie zijn vermoord. De leiding van de bijeenkomst is in handen van een aantal kozakken in uniform die er zeer krijgshaftig uit zien en die er geen twijfel aan laten bestaan dat de tsaar voor hen de enige rechtmatige vorst van Rusland is. Het geheel wordt opgeluisterd met vlaggen en vaandels, een portret van de tsaar en een groep muzikanten met traditionele instrumenten waaronder twee grote hoorns. De herinnering aan de tsaar is dus nog duidelijk levend. (afb. 10 en 11)

Afb. 10, De kozakken bij de herdenking

Afb. 11, Muzikanten bij het portret van tsaar Nicolas II

Merkwaardig is dat er geen politiemann te bekennen is. Irkoetsk vertoont nog veel sporen van de periode voor de aanleg van het spoor. Er staan prachtige houten huizen uit de 19^e eeuw die hun fundering op de permafrost hebben. Door de opwarming van het klimaat smelt echter de bovenlaag van de permafrost en je ziet deze huizen stuk voor stuk wegzakken in de grond.

Een bezoek aan het Baikalmeer (afb. 12) maakt duidelijk waarom de aanleg van de spoorlijn hier zo lang geduurd heeft. Het is een prachtig berglandschap dat steil afloopt in het meer. Om er een traject voor de trein aan te leggen was het bijv. nodig om 41 tunnels te graven en talloze bruggen en viaducten. Hoewel de watertemperatuur maar 4 graden is, toch maar heel even gebaad: het geloof leeft dat wie in het Baikalmeer zwemt 25 jaar langer leeft!

Afb. 12, De trein rijdt langs het Baikalmeer

Na twee dagen gaat de reis weer verder, maar niet nadat we onze wagon met alles wat er maar aan poetsdoekjes te vinden was, hebben schoongemaakt. Dat was wel even nodig. Hoe verder we naar het oosten reizen hoe diverser de reizigers worden. Je ziet nu duidelijk andere rassen dan de Russen: Ja-

koetsen, Tsoeksjen en Korjaken met sterk Mongoolse trekken. We rijden dan ook vlak langs de grens van Mongolië en China.

Na 8358 km stoppen we op het station van Birobidzjan, waarvan de naam niet alleen in Cyrillische letters maar ook in Hebreeuwse letters staat aangegeven (afb 13). Bira blijkt deel uit te maken van de Jevreskaja (Joodse) Autonome Republiek die Stalin in 1934 ten behoeve van de Joden stichtte. Ze kregen een gebied van 36.000 vierkante kilometer tot hun beschikking maar moesten wel gedwongen uit Europees Rusland verdwijnen. Ze werden gedeporteerd naar een 8000 km verder gelegen ballingsoord. Het loket in het stationshal-letje maakt wel duidelijk dat het niet de bedoeling is weer hier vandaan te vertrekken.....(afb 14). Het experiment van Stalin is na ruim een halve eeuw echter grotendeels mislukt: nog maar 10% van de bevolking is Joods.

Afb. 13 en 14, Het station en het stationsloket van Birobidzjan

Daarna gaat het snel: na nogmaals 200 km bereiken we het voorlopige eindpunt van deze trein: Khabarovsk aan de enorme rivier de Amoer met een breedte van 2,5 km! (afb. 15) Daar ontdekken we dat men nog niet overal in de Sovjet-Unie gewend is aan toeristen. Onze stadsgids, een soort vrouwelijke Oberfeldwebel, heeft een rondrit door de stad gepland op 6 uur s'ochtends, "want dan is het nog rustig in de stad en kunnen we alles beter zien!" Protesteren helpt niet; orders zijn orders.

Afb. 15a, Khabarovsk aan de Amoer

Afb. 15b, De rivier de Amoer

Omdat Vladivostok met zijn marinehaven in 1993 nog in een gemilitariseerde zone lag was het toen niet mogelijk het laatste stuk van de spoorlijn af te leggen. Jammer ! Na de periode van de perestrojka kan dat tegenwoordig wel. Niettemin vind ik het niet erg om na 8531 km in de trein over te stappen op een vliegtuig naar St.Petersburg waar ons een heel ander soort Rusland wacht.

John Tolsma

Activiteiten in de regio

28 jan. 09.30 – 15.00 u	Winschoten , Speeltuingebouw Bovenburen, Tromplaan 86;
18 febr.10.00 – 16.00 u	Roden , Sportcentrum De Hullen, Ceintuurbaan-Zuid 6;
25 febr. 09.00 – 13.00 u	Delfzijl , Brede School Waddenweg 4, Vanaf 14.00 uur grote veiling;
11 mrt. 09.30 – 15.00 u	Winschoten , Speeltuingebouw Bovenburen, Tromplaan 86;
11 mrt. 09.30 – 15.00 u	Emmen , Verzamelbeurs, Hampshire Hotel, Van Schaikweg 55;
18 mrt. 09.30 – 14.30 u	Heerenveen , Dorpshûs Rottum, Binnendijk 22, Rottum.

Cheimarra, een stad in het zuiden van Albanië

Al een aantal jaren wordt West-Europa geconfronteerd met een stroom van vluchtelingen, werkzoekenden en/of anderen uit het oostelijke deel van Europa op zoek naar een beter leven. Een deel van hen is afkomstig uit Albanië. Dit vond ik een reden om me eens te verdiepen in de geschiedenis van een deel van dit land. Bij mijn poging in mijn verzameling Griekenland ook alle bijbehorende gebieden, postkantoren enz. in bezit te krijgen vond ik nog al wat postzegels van Cheimarra.

Cheimarra, ook wel Himara of Himarë genoemd, is een stad in het zuiden van Albanië en is gelegen tussen het Keraunisch gebergte en de Ionische Zee. Ze ligt aan de Albanese Riviera. Deze regio wordt voornamelijk bevolkt door een etnische Griekse gemeenschap.

Uitgebreide kaart van Albanië en omliggend gebied

De regio Himara is een strook van ongeveer 20 km lang en 5 km breed en wordt in het noordoosten begrensd door de 2000 meter hoge Llogara bergen, in de oudheid en in de lokale Griekse dialect beter bekend als Keraunisch gebergte (Grieks: Κεραύνια Όρη, Keravnia of wel "Thunder Mountains") en in het zuidwesten door de Ionische zee. Het gebied heeft lange witte zandstranden en op heuvels in de buurt zee zijn de terrassen beplant met olijf- en citrusbomen.

De toerist heeft hier veel mogelijkheden. Eén daarvan is de promenade langs de kust waar de Griekse taverna's grote bekendheid genieten. De bewaard gebleven oude stad is op een heuvel gebouwd. Cheimarra bestaat uit de oude stad Kastro, gelegen op en rond een oud kasteel en het kustgebied van Spilea, het toeristisch en economisch centrum van de regio.

Cheimarra, gelegen aan de baai

In de regio zijn een aantal orthodoxe kerken en kloosters gebouwd in de traditionele Byzantijnse architectuur, zoals het klooster van het Kruis, Athaliotissa, Saint Theodore, Maagd Maria in Dhermi en Sint Demetrius. Daarnaast staan in het kasteel kerken waarvan de kerk van de Maagd Maria Kasopitra is gebouwd op de plek van een oude tempel gewijd aan Apollo. Andere monumenten in het kasteel zijn het herenhuis van de Spyromilios familie en de Griekse school.

Spilea

Volgens de overlevering is de stad Himarë gesticht onder de naam Chimaira (Χίμαιρα) door de Chaonians als handelspost. Er bestaat ook een andere theorie die veronderstelt dat de naam afkomstig is van het Griekse χείμαρος (Cheimarros), wat betekent “stortvloed”.

In de klassieke oudheid maakte Himarë deel uit van het Koninkrijk Epirus. Toen de regio werd veroverd door het Romeinse Rijk in de 2de eeuw voor Christus, werden de nederzettingen zwaar beschadigd en sommige vernietigd door de Romeinse generaal Aemilius Paulus.

Na de val van Rome in de zomer van het jaar 410 na Christus kwamen Himarë en de rest van de zuidelijke Balkan in de handen van het Byzantijnse Rijk. Maar net als de rest van de regio werd het gebied vaak het doelwit van vele aanvallers waaronder de Goten, Avaren, Slaven, Bulgaren, Saracenen en zelfs Normandiërs.

Het Ottomaanse Rijk veroverde het noorden van Epirus tegen het eind van de 14de eeuw. Himara was de enige regio die niet was onderworpen aan de Ottomaanse heerschappij. Het werd een symbool van verzet tegen het Ottomaanse Rijk door de voortdurende staat van oorlog met de Ottomanen.

Sultan Süleiman I

De Ottomaanse sultan Suleiman de Grote leidde persoonlijk een expeditie in 1537 tegen de regio maar slaagde er niet in om het gebied geheel te onderwerpen. De Ottomanen besloten compromissen te sluiten met de inwoners door hen een reeks van privileges toe te kennen zoals lokaal zelfbestuur, het recht wapens te dragen, vrijstelling van belastingen en het recht onder hun eigen vlag te varen.

Na de late middeleeuwen onderhielden de inwoners van Himarë nauwe banden met de Italiaanse stadstaten, vooral Napels en de krachtige Republiek

van Venetië. Ook onderhielden ze de contacten met Corfu en de andere Ionische Eilanden. Het was in deze tijd (18de eeuw), dat veel Himariotes emigreerden naar Italië maar wel hun Griekse identiteit behielden.

In 1797 leidde Ali Pasha, de Moslim Albanese heerser van het Ottomaanse Pashalik van Yanina, een aanval op de stad Himarë omdat deze werd gesteund één van zijn vijanden, de Souliotes, Hierbij kwamen meer dan 6.000 burgers om het leven. Twee jaar later probeerde Ali Pasha om goede betrekkingen met de Himariotes aan te knopen. Hij financierde diverse openbare werken en de bouw van meerdere kerken. De kerk, die hij liet bouwen in de buurt Himarë, tegenover het Porto Palermo kasteel, is de grootste en mooiste in de regio en is heden ten dage nog steeds een belangrijke toeristische attractie. Ali Pasha's heerschappij over Himarë duurde ongeveer 20 jaar totdat hij door Ottomaanse agenten werd vermoord. Himarë kreeg daarna weer de status van een enclave binnen het Ottomaanse rijk. Om de speciale status van de regio te benadrukken werden de overeenkomsten die de Himariotes met Suleiman waren aangegaan in bronzen tabletten gegraveerd. Deze tabletten zijn bewaard gebleven in het Topkapi museum in Istanbul.

Het kasteel van Ali Pasha

Tijdens de Eerste Balkanoorlog kwam op 18 november 1912 de stad in opstand en werden de Ottomaanse troepen verdreven. Op 17 mei 1914 werd het "Protocol van Corfu" ondertekend. Dit betrof het akkoord tussen de vertegenwoordigers van de Albanese regering en de Voorlopige Regering van Noord-Epirus. Hierbij werd Noord-Epirus officieel als autonome regio erkend.

Tijdens de Eerste Wereldoorlog stond Himarë van 14 oktober 1914 tot september 1916 onder Griekse bestuur en werd vervolgens bezet door Italië. Spiro Jorgo Koleka, een inwoner van Vuno en een lokale leider van de Albanese nationale beweging, verzette zich tegen de annexatie van Himara en de ruimere regio rond Vlora door vreemde mogendheden.

De meerderheid van de bewoners van Himarë, die zich "Horiani" noemen, zijn tweetalig. Ze spreken zowel Albanees als Grieks.

Enkele voorbeelden van zegels van Cheimarra

Op het gebied van de filatelie is er veel en mooi materiaal verkrijgbaar. De zegels zijn het best te herkennen aan de opschriften in het Grieks: Ἠπειρος, Epiros en het gecombineerde opschrift ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΧΕΙΜΑΡΡΑ, Elleniki, Cheimarra.

Gerrit van der Molen

Lit.: Diverse artikelen in Wikipedia en geschiedenisboeken over de Balkan.

Rietdijk

A° 1919

Postzegel- en Muntveilingen

- Een betrouwbare taxatie van uw verzameling?
- Een hoge opbrengst via een internationale veiling?
- Een gedegen en correcte afwikkeling van uw levenswerk?

Laat **Rietdijk** uw partner zijn!

In **april** en **november** telkens een grote postzegelveiling en in **juni** en **december** telkens een grote muntenveiling.

Wij zijn doorlopend op zoek naar **postzegels** en **munten**!

Voor **grote** inzendingen komen wij graag naar u toe!

Bel: **070-364 79 57**

of mail: info@rietdijkveilingen.nl

Adres Noordeinde 41 (schuin t.o. paleis)
2514 GC 's-Gravenhage

Telefoon **070-364 79 57** (postzegelveiling)
070-364 78 31 (muntveiling)

Fax 070-363 28 93

Internet www.rietdijkveilingen.nl

E-mail info@rietdijkveilingen.nl

**Postzegels verzamelen
een hobby
voor alle leeftijden**

Buitenlandse postkantoren in de Levant

De aanduiding "De Levant" is de naam die wordt gebruikt voor de algemene postzegeluitgaven van o.a. Franse, Britse en Duitse postkantoren in een groot deel van het voormalige Ottomaanse Rijk rondom het oostelijk deel van de Middellandse Zee.

Onder andere Frankrijk had het recht verkregen om in vele landen verspreid over de hele wereld postkantoren te houden. Zo ook in Griekenland, Turkije, Syrië en Palestina. Voor de door Frankrijk opgerichte postkantoren in Turkije werden van 1885 tot 1923 Franse postzegels met frankeerwaarde in piasters uitgegeven. Later verschenen er postzegels met daarop de tekst "Levant". Daarnaast werden ook diverse postzegels uitgegeven met daarop de naam van een bepaalde plaats en/of gebied. Bekende plaatsen zijn onder andere *Cavalle* en *Dédéagh*. Gelet op de rijke historie van Cavalle (Kavala) heb ik eerder een artikel geschreven over deze stad. Aan Dédéagh hoop ik in een volgend nummer van de Grunopost een apart artikel te wijden. In de Eerste Wereldoorlog werden er speciale postzegels uitgegeven bestemd voor de Franse troepen in de door hen bezette gebieden. Deze zegels zijn bekend met uiteenlopende opdrukken van o.a. Libanon en Syrië. Van deze landen is het vrij eenvoudig om aan materiaal te komen.

Enkele voorbeelden van postzegels uit de Levant

Veel moeilijker wordt het om postzegels van de post in Jeruzalem te verzamelen. Tijdens de oorlog van 1948 organiseerde het Franse consulaat in Jeruzalem een postdienst, waarvoor fiscaalzegels van het consulaat, voorzien van meerregelige opdrukken, werden gebruikt. Postzegels en poststukken van deze bijzondere postdienst zijn vrij zeldzaam en niet gemakkelijk verkrijgbaar.

Tijdens de Eerste Wereldoorlog werden alle buitenlandse postkantoren op 13 oktober 1914 gesloten. Na deze oorlog werden alleen in Istanbul kantoren heropend van augustus 1921 tot juli 1923. Opnieuw werden postzegels van

Frankrijk gebruikt met waarden van 30 tot 75 piasters. Ook van deze emissies zijn vrij veel zegels in omloop gebracht.

Onderstaand twee voorbeelden van poststukken afgestempeld te Constanti-
nopol op Franse en Duitse postkantoren.

Kaart afgestempeld op het Britse postkantoor te Constantinopel

Duits postwaardestuk afgestempeld te Jerusalem

Enkele postzegels met opdruk Jerusalem, resp. op een zegel van Frankrijk, Italië en Rusland

Al met al: voor de verzamelaar van buitenlandse postkantoren is er behoorlijk veel materiaal verkrijgbaar maar uitzoekpartijen bekijk je soms iets te snel waardoor je mooie zegels en postwaardestukken gemakkelijk over het hoofd kunt zien.

Gerrit van der Molen

Noord 2017 in Roden

Op 18 februari a.s. wordt al weer de negende editie van de grootste ééndaagse filateliebeurs van Nederland gehouden in het sportcentrum De Hullen te Roden.

Ook nu is de Deutsche Post met een verkoopstand aanwezig.

Net als de voorgaande jaren heeft de Deutsche Post een speciaal beurstempel ontworpen dat met een bijpassende speciale ansichtkaart verkrijgbaar is.

Het thema van 2017 is de "Rodermarkt", een van oudsher bekende paardenmarkt die sinds de achttiende eeuw jaarlijks op de derde dinsdag van september in Roden wordt georganiseerd.

Het fraai uitgevoerde beurstempel is met name voor de thematische verzamelaar zeer interessant.

De openingstijd van de beurs is: 10.00 – 16.00 uur.

Het speciale beurstempel

Mirditië, een kleine republiek die zeer kort heeft bestaan

In het dal van de Albanese rivier de Fan heeft slechts enkele maanden een republiek bestaan met de naam Mirditië. Het is een bergachtig gebied in het noorden van Albanië. Oorspronkelijk was het een nederzetting van de Mirditen, één van de belangrijkste volksstammen van Albanië. Hoewel aanvankelijk klein, breidde het gebied van de Mirditen zich verder naar het noorden uit.

Het gebied grenst in het westen aan de zee en wordt door een bergketen van ongeveer 1000 meter boven de zeespiegel gescheiden van het ten oosten gelegen land.

De grond is op veel plaatsen rood gekleurd waaruit blijkt dat de bodem zeer rijk is aan mineralen en diverse delfstoffen. Met name de kopermijnen waren belangrijk in dit berggebied. Helaas heeft het instorten van de prijzen op de wereldmarkt er voor gezorgd dat de mijnen niet meer rendabel zijn. Investerders hebben niet de moed om nog veel geld te steken in de sterk verouderde technische staat van de mijnen. De naam van het gebied wordt vaak geassocieerd met de situatie van de regio. Volgens een oude legende liet een man bij zijn sterven drie zonen na. Zijn hele bezit bestond uit een zadel en een zeef. De oudste zoon kreeg het zadel, in het Albanees: *Shala*, de tweede zoon erfde de zeef, in het Albanees: *Shosha*. Voor de jongste zoon bleef er niets anders over dan uit te zien naar een goede dag, in het Albanees: *Mirëdita*, dat ook hij het goed zou hebben. Zo zijn, volgens de legende, de drie stammen van Shala, Shosha en Mirditen aan hun naam gekomen.

Mirditië is eeuwenlang een centrum van sociale en geestelijke leven geweest van de Noord-Albanese stammen. De ongeveer 15.000 tot 20.000 Mirditen werden in het midden van de 19e eeuw verdeeld in vijf sub-stammen genaamd *Bajraks*: Oroshi, Kushneni, Fandi, Dibri en Spaci.

Na de Eerste Wereldoorlog vond in Mirditië een interne machtsstrijd plaats na het overlijden van Kapedan, die het gebied bestuurde. Hij stierf zonder erfgenamen na te laten. De impopulaire en onterfde neef Gjon Marka Gjoni probeerde tevergeefs aan de macht te komen. Na vele interne strubbelingen werd op 17 juli 1921 te Prizren de republiek Mirditië uitgeroepen. Hoewel de bewoners werden geholpen door de Joegoslaven die hen van oorlogsmateriaal en ook soldaten voorzagen, lukte het niet om zelfstandig te blijven.

De Joegoslaven stopten met hun hulp waarna het de Albanese regeringstroepen onder leiding van Bajram Curri lukte Mirditië weer terug te brengen onder Albanees bestuur. In november 1921 vluchtte Gjon Marka Gjoni terug naar Prizren. Vervolgens verklaarden de Mirditen zich, na onderhandelingen met de Albaneezen, zich loyaal aan de Albanese regering. Dit betekende het einde van de republiek Mirditië.

Enkele zegels van Mirditië

Hoewel de republiek maar enkele maanden heeft bestaan zijn er toch diverse postzegels van bekend. Het is zelfs niet moeilijk om alle uitgegeven zegels te verzamelen. Hoewel er geen officiële uitgaves bekend zijn en alle zegels worden aangemerkt als privé-uitgaven, is het vrij eenvoudig om dit gebied compleet in handen te krijgen. Bijna altijd vind ik in rommeldozen en stockboeken wel zegels van dit gebied.

Gerrit van der Molen

POSTZEGELVEILING 'LEOPARDI'

Postbus 176
7440 AD NIJVERDAL
Kantooradres:
Rijssensestraat 203B
7441 AD NIJVERDAL
TELEFOON 0548-655855
E-MAIL: info@leopardi.nl

Elke twee maanden een grote veiling
in onze EIGEN VEILINGZAAL
Rijssensestraat 203B te Nijverdal

- **KIJKDAGEN:** Maandag tot en met vrijdag van 10.00 tot 16.00 uur.
Zaterdag van 08.30 tot 12.30 uur.
Zaterdag van 11.00 tot 12.30 de z.g. "kleine kavels"
en vanaf 13.30 uur de verzamelingen, partijen en dozen.

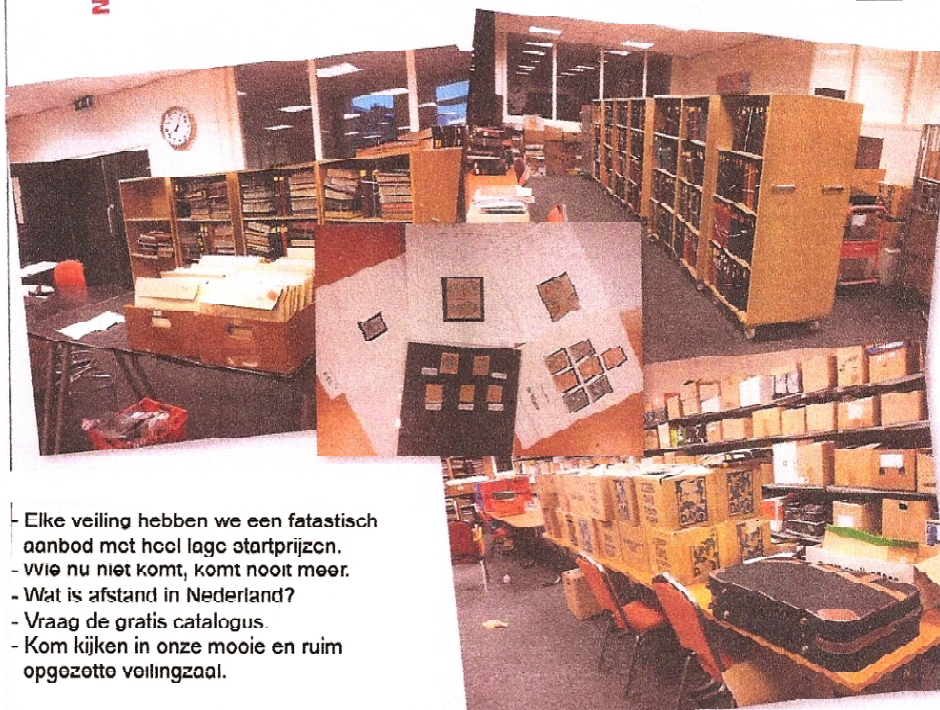
• Vraag de **GRATIS CATALOGUS!**

Tevens renteloze voorschotten op grotere collecties.

W.V. Leopardi, filatelistisch makelaar en beëdigd taxateur.

Nu ook op internet: www.leopardi.nl

- Elke veiling hebben we een fantastisch aanbod met heel lage startprijzen.
- wie nu niet komt, komt nooit meer.
- Wat is afstand in Nederland?
- Vraag de gratis catalogus.
- Kom kijken in onze mooie en ruim opgezotto veilingzaal.

VERBODEN
HOESTZAKBEVEILING
WIBGERS DE VRIES BV

CORINPHILA

G.J. GARRITSEN REGISTERTAXAILEUR I LDKRAIL IMV

VEILINGEN IN NEDERLAND SINDS 1974
EN IN ZWITSERLAND SINDS 1926

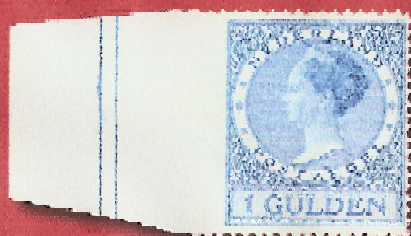
Puntstempel 122
€ 1.700

Horizontaal brugpaar
€ 27.000,-

Afslagstempel
€ 15.500,-

Links ongetand
€ 4.700,-

Rechts ongetand
€ 14.500,-

CORINPHILA VEILINGEN BV

HEMBAARDSCHELAAN 100
1101 VC AMSTERDAM NEDERLAND
TEL. +31 - (0)20 - 624 97 40
FAX. +31 - (0)20 - 624 97 42
INFO@CORINPHILA.NL
WWW.CORINPHILA.NL

CORINPHILA AUKTIONEN AG

WILHELMSTRASSE 8
8144 ZÜRICH - ZWITSERLAND
WWW.CORINPHILA.CH

VEILINGCATALOGI DIGITAAL VIA ONZE
WEBSITE OF PER POST VERKRIJGBAAR

OOK U KUNT PROFITREVEN VAN ONZE
UITSTEKENDE VERKOOPRESULTATEN

GAARNE GEVEN WIJ U VRUDBLIJVEND
ADVIES EN INFORMATIE OVER ONZE
GUNSTIGE VEILINGVOORWAARDEN